

LEVERTHERAPIE BIJ PARADENTOSE.

Uit de mededeeling van collega MARCUS blijkt niet, of men hier te doen heeft met een geval van paradentose of van gingivitis avitaminosa, hetgeen ik eerder aanneem. Paradentose is een verzamelnaam, waaraan geen omschreven begrippen en toestanden beantwoorden. Vat men de gingivitis in elken vorm op als paradentose dan gaat men verder dan de meeste stomatologen. Volgt men de gangbare opvattingen in dezen en schakelt men gingivitis daarvan uit, dan is dit niet het meest op den voorgrond staande verschijnsel, doch iets bijkomstigs. Uit de korte uiteenzetting aan het begin zou men opmaken, dat collega MARCUS ook van die meening is.

Bij de ziektegeschiedenis ontbreken enkele fundamenteele bewijzen.

- 1e. familiaire eigenschappen der slijmvliezen.
- 2e. photo van de tanden en slijmvlies.
- 3e. Röntgenphoto's van het gebit plus processus alveolaris.
- 4e. modellen om inzicht te geven in de occlusie (beet).

Het ziektebeeld paradentose komt in zeer verschillenden graad voor, alleen de ergste gevallen komen in de particuliere practijk onder behandeling. In de ziekenfondsen wordt deze aandoening niet behandeld. Vandaar dat collega MARCUS dit noemt een bekende en gevreesde ziekte. Het essentieele symptoom der paradentose is de horizontale atrophie der processus alveolares en deze is zonder Röntgenphoto niet te beoordeelen.

Reconstructie daarvan heb ik nooit gezien.

Er komen zeer vaak recidiveerende gingivitides voor, die het door collega MARCUS beschreven ziektebeeld geven en op verschillende wijze tot staan kunnen worden gebracht. Van genezing ook in populaireren zin mag men hier niet spreken wegens het telkens terugkeerende recidief. Leverpraeparaten zijn bij de medicatie daarvan reeds lang bekend en werden in Weenen reeds in 1931 aanbevolen, te lezen op blz. 2487: GOTLIEB u. ORBAN. *Zahnfleiscentzündung und Zahnlockerung*, 1933.

's-Gravenhage, 29 November

P. B. MIDDENDORP.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Doodslag buiten schuld van den dader. Een man had op zijn zwager geschoten en hem in den nek geraakt; de wond was niet levensgevaarlijk, maar de kogel moest worden verwijderd. Tijdens de operatie zat de chirurg op een tabouret. Deze verschoof, en de chirurg viel op den grond en moest een andere witte jas en andere handschoenen aantrekken. Daardoor duurde de narcose voor dezen patiënt te lang, en hij stierf op de operatietafel. De vraag werd nu gesteld, of de man, die geschoten had, den dood had teweeg gebracht. De jury oordeelde van niet. *The Lancet* van 12 November weet nog over ettelijke dergelijke gevallen te berichten.

— Meer ratten dan mensen. In den brief uit Londen in *S. Afr. Med. Journ.* van 22 October wordt gewezen op de zeer bijzondere bevolkingsverhoudingen in de City van Londen. Per acre bevinden zich daar overdag 600 personen, maar er overnachten slechts 17 — in de geheele City slechts 9000. In dit gebied van 530 acres (ongeveer 220 H.A.) was er geen enkel sterfgeval aan ouderdom, kraamziekten of zelfmoord, en er werden het vorige jaar slechts 15 kinderen geboren (1.7 per 1000 inwoners!). De ratten zijn daarentegen zeer vruchtbaar. Eén firma van restaurateurs wist te berichten van 5000 ratten, die in haar „tea-shops” in de City waren gevangen. Bij de pest van 1672 waren misschien de voorouders dezer City-ratten betrokken.